

groep Amsterdam, in de regie van Gerardjan Rijnders; LZ/P'TJ) niet in de selectie voorkomt, dan heeft de jury het afgelopen toneelseizoen niet begrepen. Die voorstelling representeert een nieuwe manier van het opnieuw lezen en begrijpen van een klassieke tekst. Misschien is het artistiek niet de beste voorstelling van het seizoen. Maar hij moet naar mijn mening absoluut deel uitmaken van de selectie: regie, acteren, reciteren, decor." Ik sta nog steeds achter die ingreep (die succes had). Zelfs als die voorstelling door velen als totaal mislukt was beschouwd, had ik hem nog in het festival willen laten zien. Het heeft veel te maken met wat ik mij ten doel stelde, toen ik nog toneel programmeerde voor het Holland Festival: niet de harde, pure avantgarde kiezen, ook niet dat wat zich allang bewezen heeft. Precies het gebied daartussenin. Het gebied waar de kunst zich wezenlijk aan het ontwikkelen is, waar de kunst reflecteert op de avantgarde, waar het iets voortzet dat in de eigen traditie is ontwikkeld.

Johan Thielemans: 'Geen selectie van de jury valt samen met de selectie van elk individueel jurylid. En ieder afzonderlijk jurylid kan een kritisch rapport schrijven over de totale selectie. Maar daarvoor heb je ook een jury. Om te discussiëren, en je uiteindelijk als groep akkoord te verklaren met een keus.'

Minderheidsrapporten

Het eerste Theaterfestival kende nog de zogenaamde 'minderheids-rapporten'. Dat verschafte inzicht in het verloop van de discussies in de jury. Die 'minderheidsrapporten' zijn meteen na die eerste keer afgeschaft. Waarom eigenlijk?

Arthur Sonnen: 'Theatermakers voelden zich belaagd. Ze werden geselecteerd, uitgenodigd om op een festival te komen spelen, en in die "minderheidsrapporten" kregen ze het vervolgens zwaar voor hun kiezen. In het eerste minderheidsrapport werd de geselecteerde voorstelling *Wie is bang voor Virginia Woolf?* in de regie van Sam Bogaerts dermate fel uitgescholden, dat Bogaerts de beslissing nam om hem niet te komen spelen. Ik gaf hem gelijk. Overigens kwam hij vervolgens natuurlijk toch, dat was zijn eer te na. En won vervolgens ook nog de eerste publieksprijs van f 15.000, overhandigd door Minister Elco Brinkman en in zijn plaats in ontvangst genomen door Viviane de Muynck.'

Johan Thielemans: 'Als de jury de keuze heeft gemaakt, gaat het daarna om de solidaire verdediging van die keuze naar buiten toe. We hebben als jury niet de verantwoordelijk-

heid voor een festival met een strekking – wat ik toejuich, ik ben tegen dogma's – we hebben de verantwoordelijkheid voor een festival van persoonlijkheden. Wanneer je maar van één soort theater houdt, hoor je niet in deze jury thuis. Met één smaak kom je er niet. Je moet open staan voor de rijkdom. Van de esthetiek van *Moeder en kind*, tot aan de totaal andere esthetiek van *Perzen*.'

Worden er veel compromissen gesloten?

Paul Binnerts: 'Bij mijn weten niet. Je probeert elkaar te overtuigen, wat iets anders is.'

Worden er deals gemaakt? Zo in de trant van: als jij voor A stemt, stem ik voor B?

Johan Thielemans: 'Ik heb nooit telefoontjes in die richting gehad, nee.'

Arthur Sonnen: 'Onder het voorzitterschap van Tom Blokdijk (ik geloof dat het in ons tweede jaar was) zaten we te vergaderen in een bloedheet bovenzaaltje van de Rotterdamse schouwburg. Toen gebeurde iets dergelijks tussen twee Nederlandse juryleden: als jij voor die stemt, dan stem ik voor die ander. Blokdijk heeft meteen de vergadering geschorst, die twee

juryleden bij zich geroepen, en gezegd: als ik die tekst nog één keer hoor, zet ik jullie meteen buiten de jury. Daarna is de discussie plenair heropend. En hij duurde nog heel lang.'

In de publieke opinie wordt vaak de kritiek gehoord, dat de jury-keuze (misschien wel door die ellenlange discussies) neigt naar: van-alles-een-beetje, en dus uiteindelijk niks. Het zou eigenzinniger kunnen. Wat vinden jullie van het volgende voorstel? Er zijn zeven juryleden. De jury mag twee keer zoveel voorstellingen selecteren: veertien. Zeven worden gekozen volgens het huidige jury-systeem. De andere zeven voorstellingen worden door ieder individueel jurylid voorgedragen. Die moet zijn of haar keuze publiekelijk verdedigen, op het festival.

Arthur Sonnen: 'Ik vind het een uitdagend voorstel. Maar ik heb wel vragen. Hoe is de volgorde: bepaal je eerst de zeven voorstellingen die je als groep selecteert, en daarna komen de individuele keuzes bovendien? Of andersom? En wat doe je als drie juryleden allemaal dezelfde individuele keuze hebben?'

Johan Thielemans: 'Ik vind het belangrijker dat juryleden elkaar overtuigen, dan dat

